ROK XII. CZERWIEC 1926.

PRZEGLĄD ADWOKACKI

ORGAN KRAKOWSKIEJ IZBY ADWOKACKIEJ.
WYDAJE: WYDZIAŁ IZBY ADWOKACKIEJ.

REDAKCJA I ADMINISTRACJA: KRAKÓW, ULICA GOŁĘBIA L. 6. — TELEFON 0055.

TREŚĆ NUMERU:

I.

Na zasadzie uchwały Wydziału Izby adwokackiej w Krakowie z dnia 30 kwietnia 1926 odbędzie się

dnia 26 czerwca 1926 o godzinie 4 popoł. w Krakowie

w Sali Starego Teatru

ZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE
KRAKOWSKIEJ IZBY ADWOKACKIEJ

z następującym porządkiem obrad:

1. Odczytanie protokołu z ostatniego Walnego Zgromadzenia.
2. Sprawozdanie Wydziału z czynności za rok 1925.
3. Sprawozdanie Wydziału z dochodów i wydatków za rok 1925.
4. Uchwalenie budżetu, wysokości wpisowego, wkładki rocznej i dodatków za kandydatów adwokackich na rok 1926.

   Wniosek Wydziału co do przeznaczenia funduszu grzywien dyscyplinarnych.
5. Wniosek na zmianę regulaminu Izby.
6. Wybór Prezydenta Izby, 2-ch Wiceprezydentów Izby, 16 członków i 6-ciu zastępców członków Wydziału — na lat 3.
7. Wybór I-go Wiceprezydenta Rady dysc. na lat 3, II-go Wiceprezydenta Rady na lat 2, oraz 6-ciu członków, 4 zastępców członków Rady, Prokuratora Izby i 2 zastępców Prokuratora — na lat 3.
8. Wybór delegatów Izby przy Sądach okręgowych: Jasło, Nowy Sącz, Rzeszów, Tarnów i Wadowice, oraz przy Sądach powiatowych: Biała, Brzesko, Bochnia, Chrza-

nów, Dąbrowa, Dębica, Gorlice, Jordanów, Kolbuszowa, Krosno, Krzeszowice, Kęty, Leżajsk, Limanowa, Łańcut, Milówka, Mielec, Mszana dolna, Myślenice, Oświęcim, Pilzno, Przeworsk, Ropczyce, Rozwadów, Skawina, Stary Sącz, Nowy Targ, Tarnobrzeg, Tuchów, Tyczyn, Wieliczka, Żywiec — na lat 3.

9. Wybór jednego egzaminatora do egzaminów adwokackich w miejsce bł. p. Dra Rudolfa Frühlinga — na lat 2.
10. Załatwienie odwołania od uchwały Wydziału Izby z 13 listopada 1925, L. 2224 odmawiającej prośbie petenta o wpis na listę adwokatów.
11. Załatwienie odwołania od uchwały Wydziału Izby z 7 października 1925 L. 1843 odmawiającej prośbie petenta o wpis na listę adwokatów.
12. Załatwienie odwołania od uchwały Wydziału Izby z 22 stycznia 1926 L. 25 odmawiającej prośbie petenta o wpis na listę adwokatów.
13. Załatwienie odwołania od uchwały Wydziału Izby z 24 września 1925 L. 2146 odmawiającej prośbie petenta o wpis na listę adwokatów.
14. Sprawozdanie Kasy samopomocy adwokatów i aplikantów adwokackich Krakowskiej Izby adwokackiej.
15. Wnioski i interpelacje.

Każdy członek Izby winien przybyć na Walne Zgromadzenie, a w razie niemożności przybycia winien członek Izby w Krakowie zamieszkały usprawiedliwić swoją nieobecność pod rygorem §§ 6 i 7 regulaminu.

Prezydent:
Dr. Trammer.

WYKAZ KOLEGÓW,
w miejsce których mają nastąpić wybory:

A) Wydział:

Ustępują:

Prezydent Izby: Dr. Trammer Jerzy.

Wiceprezydenci Izby: Dr. Fischer Edmund, Dr. Maiss Ferdynand.

Członkowie Wydziału: Dr. Bogdani Roman, Dr. Gabryelski Józef, Dr. Gertler Juljan, Dr. Gross Joachim, Dr. Jakubowski Faustyn, Dr. Lachs Zygmunt, Dr. Landau Rafał, Dr. Landy Ludwik, Dr. Nadel Maksymiljan, Dr. Offner Józef, Dr. Ocetkiewicz Ludwik, Dr. Piotrowski Zygmunt, Dr. Reich Samuel, Dr. Smolarski Kazimierz, Dr. Steinberg Józef, Dr. Tomik Stanisław.

Zastępcy członków Wydziału: Dr. Gumprich Adolf, Dr. Habuda Michał, Dr. Horowitz Maurycy, Dr. Marekowski Władysław, Dr. Reklewski Jan, Dr. Steinsberg Emil.

B) Rada dyscyplinarna:

a) Ustępują:

I-szy Wiceprezydent Rady: Dr. Ader Leon.

Członkowie Rady: Dr. Friedberg Gwido, Dr. Rattler Ludwik, Dr. Szołayski Alfred, Dr. Süsskind Dawid, Dr. Tilles Adolf, Dr. Zimmerman Juda.

Zastępcy członków Rady: Dr. Feldblum Szymon, Dr. Lustgarten Artur, Dr. Müller Witold, Dr. Woźniakowski Józef.

Prokurator Izby: Dr. Federowicz Tadeusz.

Zastępcy Prokuratora Izby: Dr. Oberlender Salomon, Dr. Szado Ignacy.

b) Zrezygnował:

II-gi Wiceprezydent Rady dysc.: Dr. Kosch Teodor.

II.

SPRAWOZDANIE

z Walnego Zgromadzenia Izby adwokackiej w Krakowie

z dnia 27 czerwca 1925.

PROTOKÓŁ

z dnia 27 czerwca 1925 r.

spisany z przebiegu Walnego Zgromadzenia Izby Adwokackiej w Krakowie, odbytego w Sali Rady miejskiej w Krakowie.

Początek o godz. 4-tej popołudniu.

Przewodniczący Prezydent Izby Adwokackiej Dr. Jerzy Trammer.

Protokołuje sekretarz Izby Dr. I. Gross.

Przewodniczący, skonstatowawszy komplet, w szczególności obecność 189 adwokatów, otwiera Walne Zgromadzenie, przyczem poświęca wspomnienie pośmiertne zmarłym Kolegom, których pamięć uczcili obecni przez powstanie z miejsc.

Odczytano pisma Kolegów, którzy usprawiedliwili swoją nieobecność, poczem przystąpiono do porządku dziennego ustalonego uchwałą Wydziału Izby adwokackiej z dnia 15 i 29 maja 1925 r., a ogłoszonego w numerze czerwcowym Przeglądu adwokackiego z 1925 r.

ad 1) porządku dzienego:

Kolega Dr. Goldblatt podnosi, że w protokóle z Walnego Zgromadzenia z d. 28 czerwca 1924 opuszczono ad punkt 9 porządku dziennego odnośnie do wniosku Kol. Dr. Lustgartena, że Kolega ten wnosił o wyrażenie żalu w szczególności tym członkom Wydziału i Rady dyscyplinarnej, którzy opuścili Walne Zgromadzenie przed zakończeniem.

Przewodniczący oświadcza, że nastąpi w tym kierunku sprostowanie protokołu Walnego Zgromadzenia. Następnie ze względu, że przedruk protokołu Walnego Zgromadzenia Izby adwokackiej z d. 27 czerwca 1924 rozesłany został wszystkim członkom Izby — przeto uchwalono zaniechać odczytania tego protokołu, a dla braku zarzutów przeciw osnowie tego prorokołu — przyjęto protokół ten do wiadomości.

ad 2) porządku dziennego:

Przewodniczący przystępuje do sprawozdania z czynności Wydziału za r. 1924, których szczegóły są zestawione w sprawozdaniu, przedrukowanem w Przeglądzie adwokackim z czerwca 1925.

Kol. Dr. Natan Oberlender wnosi, aby po punkcie 2-gim porządku dziennego umieścić punkt 11-ty (wnioski i interpelacje) a potem przystąpiono do punktów 3, 4, 6, 7, 8, 9 porządku dziennego, następnie do punktu 5, a w końcu do punktu 10 porządku dziennego.

Wniosek Kol. Dr. Oberlendera uchwalono a Przewodniczący oświadcza, że wobec powyższej uchwały razem z dyskusją nad sprawozdaniem z czynności Wydziału t. j. punktem 2-gim łączy obecnie punkt 11-ty porządku dziennego.

Przewodniczący otwiera dyskusję.

Kol. Dr. Natan Oberlender zapytuje, czy wiadomem jest Wydziałowi, że dotąd mimo przyrzeczeń Prezydjum Sądu, nie ma osobnego pokoju da adwokatów w Sądzie Okręgowym karnym, czy wiadomem jest co Wydziałowi o projekcie ustawy wprowadzającej w Małopolsce przymus notarjalny przy sporządzaniu wszelkich aktów dotyczących nieruchomości, czy wiadomem jest Wydziałowi, że Sądy przy ustanawianiu kuratorów, zarządców konkursowych i zarządców ugodowych, nie trzymają się turnusu co do adwokatów.

Nadto wnosi o podjęcie kroków, by dodatek 25$^0/_0$-towy podatku przemysłowego, opłacanego przez adwokatów — obracany był na rzecz Izb adwokackich.

Kol. Dr. Leon Geldwerth podnosi, że Wydział nie podjął kroków odnośnie do wniosków jego, postawionych na poprzedniem Walnem Zgromadzeniu, a to co do urządzania odczytów z dziedziny prawa, przyczem wnosi o wybór komisji odczytowej, co do dopuszczenia adwokatów do zastępstwa przed Sądami przemysłowymi I. Inst., co do zastąpienia Skarbu Państwa przez adwokatów przed Sądami, co do nocjonowania przez kancelarje sądowe podań i pism bez poprzedniego wezwania adwokata o dostarczenie brakujących stempli.

Nadto podnosi, że sprawozdanie Rady dyscyplinarnej jest o tyle niedokładne, iż powinno ono zawierać pewne tezy, jakich Rada dyscyplinarna się trzymała w sprawach przez siebie załatwianych. Wreszcie podnosi, że Wydział winien podjąć kroki zmierzające do poprawy bytu materjalnego adwokatów, nie czekając, aż Ministerstwo w tym kierunku przez podwyższenie taryfy itp., coś podejmie.

Kol. Dr. Józef Dallet z Krakowa prosi o wyjaśnienie, jakie stanowiko zajął Wydział w sprawie prowadzenia przez różne stowarzyszenia biura pomocy prawnej, biur dla spraw podatkowych i administracyjnych — które to biura wnoszą rekursa w sprawach podatkowych itp., zatrudniając w tym celu prawników ze stałą pensją.

Kol. Dr. Goldblatt podnosi, że Wydział nie spełnił wszystkich zadań, które przyrzekł spełnić, a w szczególności co do dopuszczenia adwokatów do wszelkich dziedzin prawa i wymiaru sprawiedliwości, co do zastępstwa w Sądach przemysłowych, co do wolności przesiedlania się z jednej dzielnicy do innej, co do ograniczenia czasu przeglądu rejestrów karnych, co do zachowania turnusu przy ustanawianiu kuratorów, zarządców konkursowych i zarządców ugodowych.

Przewodniczący w odpowiedzi na poruszone jak powyż kwestje, wyjaśnia co następuje:

Co do osobnych pokoi dla adwokatów, to brak jest na razie w gmachu Sądu okr. cyw. i Sądu powiatowego miejsca na te pokoje. Była swego czasu w Sądzie cywilnym okręgowym osobna sala dla adwokatów, ale adwokaci sali tej, zdaje się, unikali. Dlatego też salę tę zwinięto.

Co do projektu ustawy o przymusie notarjalnym, to Wydział Izby przez memorjały wystosowane pod adresem powołanych czynników, a nadto Przewodniczący osobiście interwenjował w Ministerstwie Sprawiedliwości i występował przeciw temu projektowi.

Co do turnusu przy mianowaniu kuratorów, zarządców konkursowych i zarząd-

ców ugodowych, to Wydział interwenjował w tej sprawie w Prezydjum Sądu.

Co do przekazania 25% podatku przemysłowego opłacanego przez adwokatów na rzecz Izb adwokackich, to Wydział w tym kierunku będzie mógł poczynić kroki, gdy ustawa ta będzie nowelizowana.

Co do odczytów — to odczyty urządzano — ale Koledzy nie okazywali wielkiego zainteresowania dla tych odczytów.

Komisja odczytowa jest zbyteczna, bo każdy może zgłosić we Wydziale odczyt i każdy zgłoszony odczyt się odbędzie.

Co do zastępstwa przed Sądami przemysłowymi, to sami robotnicy są przeciw zastępstwu przez adwokatów, a z okazji projektu nowej ordynacji adwokackiej rozpatrywany będzie wniosek o dopuszczenie adwokatów do zastępstwa przed Sądami przemysłowymi.

Co do zastępstwa Skarbu Państwa przed Sądami przez adwokatów — to przeprowadzenie tego zastępstwa jest niemożliwe wobec istnienia Generalnej Prokuratorji.

Co do nocjonowania podań i pism bez poprzedniego wezwania adwokata o dostarczenie brakujących stempli — to urzędy nocjonujące korzystają tylko z przysługującego im prawa.

Co do niedokładności sprawozdania Rady dyscyplinarnej z powodu nie ogłoszenia tez — to sprawozdanie Rady może być tylko ściśle rzeczowe i nie może stawiać tez, które byłyby obowiązujące.

Co do wolności przesiedlenia się z jednej dzielnicy do innej, to sprawa unormowana będzie w nowej ordynacji adwokackiej.

W sprawie ograniczenia czasu przeglądu rejestrów karnych — to Wydział interwenjował w tej sprawie ze skutkiem dodatnim.

Co do biur porad prawnych itp., to Wydział na zapytanie władz co do zezwolenia na takie biura — oświadcza się zawsze odmownie. O ile jakieś stowarzyszenie udziela porad prawnych, wnosi rekursa itp., to jest to pokątne pisarstwo i o każdym takim wypadku należy donieść Wydziałowi Izby przy podaniu konkretnych faktów, a Wydział nie omieszka poczynić odpowiednich kroków.

Kol. Dr. Oberlender Natan, oświadcza, że wobec wyjaśnienia Przewodniczącego konstatuje z przyjemnością i uznaniem, że Wydział i Przewodniczący uczynili wszystko co jest możliwem w sprawie projektu ustawy o przymusie notarjalnym. Wyjaśnienia powyższe Przewodniczącego Walne Zgromadzenie przyjęło do wiadomości, a zarazem przyjęło do wiadomości sprawozdanie z czynności Wydziału za rok 1924.

Co do wniosków i interpelacji: Kol. Dr. Natan Oberlender wnosi, by Wydział postarał się, aby w każdym budynku sądowym w Krakowie oddano do dyspozycji pokój dla adwokatów, i by Wydział wobec braku solicytatorów w kancelarjach adwokackich — zgodził się na wykonywanie egzekucji mobilarnych przez swego solicytatora.

Kol. Dr. Feller wnosi, by Wydział poczynił kroki zmierzające do przyspieszenia sprawy ujednostajnienia ordynacji adwokackiej, i by postarał się o przyznawanie przez Sąd apelacyjny kosztów za czekanie na rozprawę.

Kol. Dr. Jan Geldwerth wnosi, by Wydział odniósł się do Prezydjum Sądu apelacyjnego o należyte obsadzenie Oddziału egzekucyjnego w Krakowie, a w szczególności o powiększenie liczby sędziów tego oddziału.

Kol. Dr. Leon Geldwerth wnosi, by Walne Zgromadzenie uchwaliło:

1) zmianę regulaminu w tym kierunku, że do zwołania Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia Izby wystarcza 1/10 część członków Izby;

2) wniesienie projektu ustawy, dopuszczającej adwokatów do zastępstwa przed Sądami przemysłowymi I Instancji;

3) postaranie się o zmianę przepisów co do nocjonowania podań i pism w tym kierunku, że nocja może nastąpić dopiero po wezwaniu o dostarczenie brakujących stempli.

Kol. Dr. Bulwa wnosi, by Walne Zgromadzenie uchwaliło wydanie taryfy autonomicznej, oraz powzięło uchwałę, że przyjmowanie przez adwokata zarządu konkursowego lub ugodowego bez wynagrodzenia sprzeciwia się interesom i godności stanu adwokackiego.

Kol. Dr. Rosenberg wnosi o poczynienie kroków zmierzających do upoważnienia adwokatów do legalizowania podpisów stron na dokumentach w ich kancelarjach sporządzanych, o wniesienie memorjału w sprawie rozszerzenia kompetencji Sądów powiatowych do 1000 zł., o postaranie się, by do nocjonowania podań i pism wysyłano do Sądu urzędników obeznanych z odnośnymi przepisami o stemplach i należytościach, wreszcie o postaranie się, by adwokatom zezwalano na przegląd aktów u władz administracyjnych

Kol. Dr. Ordyński wnosi, by Wydział w porozumieniu z innymi Izbami Małopolski postarał się, aby adwokatowi wolno było przesiedlić się z jednej dzielnicy do drugiej bez obowiązku składania egzaminu, oraz by Wydział podjął starania, aby adwokaci nie byli zmuszeni bronić przed Sądami wojskowymi bez wynagrodzenia, jeżeli obwiniony jest zamożny.

Kol. Dr. Woźniakowski wnosi, by Wydział postarał się o usunięcie nagania-czy z kurytarzy Sądu Okr. Karn. w Krakowie.

Kol. Dr. Gertler wnosi, aby sprawozdanie rozesłał Wydział Kolegom najmniej na 4 tygodnie przed Walnem Zgromadzeniem z tem, że interpelacje i wnioski Kolegów mają być przesłane Wydziałowi najpóźniej 8 dni przed Walnem Zgromadzeniem.

Kol. Dr. Goldblatt wnosi:

1) o powzięcie uchwały, że członkiem Wydziału, Rady dyscyplinarnej i egzaminatorem może być tylko ten adwokat, który adwokaturę faktycznie wykonywa;

2) o polecenie Wydziałowi, by wydał taryfę autonomiczną tak, jak to uczynił Wydział Izby adwok. we Lwowie;

3) by Wydział użył wszelkich środków wobec Władz miejscowych, a względnie i centralnych, aby wszelkie rejestra kancelaryjne były w sądach dostępne dla adwokatów, przez wszystkie godziny urzędowe.

Kol. Dr. Lustgarten ponawia swoje pierwsze 4 wnioski postawione przy punkcie 9 porządku dziennego na Walnem Zgromadzeniu z 28/6 1924. a nadto wnosi by Wydział interwenjował w Prezydjum Sądu okr. karnego, aby oddziały kancelaryjne nie udzielały adwokatom nie będącym ustanowionymi w danej sprawie karnej obrońcami — wiadomości o wyznaczonej w tej sprawie rozprawie karnej.

Kol. Dr. Lustbader wnosi o powzięcie uchwały, że niezapłacenie wkładek do Kasy samopomocy, jest niekoleżeńskie.

Kol. Dr. Maksym. Weber wnosi, by uchwalono, że wzywa się Kolegów, aby donosili Radzie dyscyplinarnej o wypadkach nielojalnej konkurencji ze strony Kolegów.

Przewodniczący w odpowiedzi na powyższe wnioski i interpelacje, oświadcza co następuje:

Wnioski co do sal dla adwokatów, co do zmiany regulaminu w tym kierunku, aby do zwołania Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia wystarczała 1/10 część członków Izby, co do wynagrodzenia obrońców z urzędu przed sądami wojskowymi, jeżeli obwiniony jest zamożny, co do wdrożenia kroków o usunięcie naganiaczy z korytarzy Sądu okr. karnego, co do zmiany przepisów co do nocjowania podań dopiero po bezskutecznem wezwaniu o dostarczenie brakujących stempli, co do powiększenia liczby sędziów egzekucyjnych — podejmuje Wydział i we właściwym czasie poczyni odpowiednie kroki.

Następnie po oświadczeniu Przewodniczącego, że na inno wnioski jużto poprzednio odpowiedział, oraz, że co do reszty powyższych wniosków, to częściowo są one sprzeczne z obowiązującymi przepisami, a częściowo na razie są nie do przeprowadzenia — i po cofnięciu wskutek tego wyjaśnienia przez Kol. Dr. Goldblatta swego wniosku o wydanie taryfy autonomicznej — Walne Zgromadzenie oświadczyło się przeciw tym i innym wnioskom, a następnie przyjęło do wiadomości sprawozdanie z czynności Wydziału za rok 1924.

ad 3) p o r z ą d k u d z i e n n e g o:

Ogłoszone poprzednio drukiem w Przeglądzie adwokackim za czerwiec 1925 r. sprawozdanie z dochodów i wydatków za rok 1924 — przyjęło Walne Zgromadzenie do wiadomości.

ad 4) p o r z ą d k u d z i e n n e g o:

Referent Dr. L a n d y przedstawia preliminarz budżetu zgodnie z ogłoszonym poprzednio w Przeglądzie adwokackim z czerwca 1925, oraz wnosi zgodnie z uchwałą Wydziału z 29 maja 1925 o uchwalenie wpisowego na listę adwokatów na 50 zł., wkładki głównej rocznej na 50 zł., dodatku za kandydatów adwok. w kwocie 30 zł. za pierwszego, w kwocie 60 zł. za drugiego, w kwocie 90 zł. za trzeciego kand. adwok. o ile wpisani są równocześnie.

Kol. Dr. F e l d b l u m wnosi, aby przeciw Kolegom zalegającym dłużej niż 3 miesiące z wkładkami wdrożono egzekucję oraz o ustanowienie przez Wydział pewnej należytości za załatwienie podań, jakoto: podań o wpis na listę kand. adwok., o uwidocznienie wstąpienia do innego adwokata, o ustanowienie płatnego zastępcy do sporu itp.

Kol. Dr. L u s t g a r t e n wnosi o podwyższenie pozycji 1 wydatków „płace funkcjonarjuszy Wydziału i Rady dyscyplinarnej“ z kwoty 12.000 zł. na kwotę 18.000 zł, oraz o uchwalenie należytości za wpis na listę adwokatów w wysokości 60 zł. tudzież wkładki głównej rocznej w kwocie 60 zł.

Po wyjaśnieniu Przewodniczącego na powyższe wnioski — wniosek Kol. Dr. Feldbluma co do wdrożenia egzekucji przeciw Kolegom zalegającym dłużej niż 3 miesiące z wkładkami uchwalono, również uchwalono wniosek Kol. Dr. Lustgartena, że nalezytość za wpis na listę adwokatów ma wynosić 60 zł., a wkładka główna roczna 60 zł. — nadto uchwalono zgodnie z wnioskiem referenta dodatki za kand. adwok. w kwocie 30 zł. za pierwszego, w kwocie 60 zł. za drugiego, w kwocie 90 zł. za trzeciego kand. adwok.

Natomiast nie uchwalono wniosku Kol. Dr. Feldbluma o pobieranie należytości za załatwienie podań o wpis na liste kand. adwokackich itp., oraz wniosku Kol. Dr. Lustgartena o podwyższenie poz. 1. wydatków „płace funkcjonarjuszy Izby“ — z 12000 zł. na 18000 zł., z tem, że pozostawia się to Wydziałowi do załatwienia.

ad 6—9 p o r z ą d k u d z i e n n e g o:

Punkta te uchwalono traktować łącznie.

Wybory dały następujący wynik:

I. Wybrano:

1) Prezydentem Rady dyscyplinarnej p. Dr. Stanisława Łazarskiego adwokata w Krakowie na lat 3;

2) II-gim Wiceprezydentem Rady dyscyplinarnej p. Dra Teodora Koscha adwokata w Krakowie na lat 3;

3) Członkami Rady dyscyplinarnej pp. Dra Fischlowitza Leona, Dra Gabryelskiego Józefa, Dra Krygowskiego Stanisława, Dra Landaua Filipa, Dra Landaua Ignacego sen., Dra Lewandowskiego Karola, adwokatów w Krakowie, wszystkich na lat 3;

4. zastępcami członków Rady dyscyplinarnej: pp. Dr. Miksiewicza Tadeusza, Dr. Müllera Witolda, Dr. Stuhra Oskara, adwokatów w Krakowie — wszystkich na lat 3;

5. zastępcą Prokuratora Izby p. Dr. Szado Ignacego, adwokata w Krakowie — na 1 rok;

6. delegatem Izby przy Sądzie okręgowym w Nowym Sączu p. Dr. Maurycego Körbla, adwokata w Nowym Sączu — na 1 rok, oraz delegatem Izby przy Sądzie okręgowym w Tarnowie p. Dr. Juljana Kryplewskiego, adwokata w Tarnowie — na 1 rok;

7. egzaminatorami dla egzaminów adwokackich pp. Dr. Fischlowitza Leona, Dr. Fischera Edmunda, Dr. Frühlinga Rudolfa, Dr. Gabryelskiego Józefa, Dr. Grossa Adolfa: Dr. Jakubowskiego Faustyna, Dr. Koscha Teodora, Dr. Lachsa Zygmunta, Dr. Landaua Ign. sen., Dr. Miksiewicza Tadeusza, Dr. Skąpskiego Józefa, Dr. Sternbacha Edwarda, Dr. Szado Ignacego, Dr. Trammera Jerzego, adwokatów w Krakowie — wszystkich na lat 3;

II. Uchwalono zaproponować na egzaminatorów dla egzaminów sędziowskich:

PP. Dr. Bąkowskiego Klemensa, Dr. Fischera Edmunda, Dr. Fischlowitza Leona, Dr. Koscha Teodora, Dr. Kwiecińskiego Tadeusza, Dr. Meiselsa Adolfa, Dr. Nadla Maksymiljana, Dr. Skąpskiego Józefa, Dr. Steinberga Józefa, Dr. Trammera Jerzego, adwokatów w Krakowie — na lat trzy.

ad 5) porządku dziennego:

Referent Dr. Landy wnosi o nieprzychylenie się do odwołania em. sędziego p. Dr. Edmunda Pągowskiego przeciw uchwale Wydziału Izby z d. 1 maja 1925 L. 797/25, odmawiającej prośbie jego o wpis na listę adwokatów. Uchwalono zgodnie z wnioskiem referenta.

ad 10) porządku dziennego:

Referent Kol. Dr. Bogdani przedstawia sprawozdanie Kasy samopomocy adwokatów i aplikantów adwokackich Krakowskiej Izby adwokackiej — i wnosi, by wpisowe dla członków tej kasy uchwalono we wysokości 5 zł.

Kol. Dr. Offner wnosi, by uchwalono, że należenie do Kasy samopomocy jest moralnym obowiązkiem koleżeństwa.

Wniosek Kol. Offnera uchwalono.

Kol. Dr. Lustgarten wnosi, by odniesiono się do wszystkich Kolegów nienależących dotąd do Kasy samopomocy, aby przystąpili do Kasy jako członkowie. Wniosek ten uchwalono.

Kol. Dr. Hell wnosi o podwyższenie wpisowego na 10 zł. oraz każdorazowej wkładki na 10 zł.

Kol. Dr. Feller wnosi o uchwalenie, że każdy adwokat musi być członkiem Kasy samopomocy.

Referent Kol. Dr. Bogdani podejmuje wniosek Kol. Dr. Hella, który to wniosek uchwalono. Wniosku Kol. Dr. Fellera nie uchwalono.

Na wniosek Przewodniczącego uchwa-

lono upoważnić Wydział Izby do zmiany punktu 3-go regulaminu Kasy samopomocy w ten sposób, że Wydział oznaczy z góry kwotę pieniężną, którą wypłacać będzie należało wdowie względnie dzieciom.

Następnie Przewodniczący ogłasza wynik przeprowadzonych wyborów, powyż podany.

Wobec wyczerpania porządku dziennego obrad — Przewodniczący zamyka Walne Zgromadzenie, dziękując Kolegom za przybycie i wzięcie udziału w pracy Walnego Zgromadzenia.

Zgromadzenie zamknięto o godz. 8-mej wieczorem.

III.

Zestawienie przychodów i rozchodów za rok 1925.

Przychód.

	Złotych
Pozostałość z poprzedniego roku	1.417·59
Wkładki izbowe wraz z dodatkiem od kandydatów	25.342·95
Należytość za wpis na listę adwokatów .	4.430·—
Koszta postępowania dyscyplinarnego . .	130·—
Zwrot wydatków za portorja	126·—
Sa . . .	31.446·54

Rozchód.

	Złotych
Płace personalu i renumeracje	11.199·50
Czynsz za najem lokalu i dodatki . . .	756·79
Wydatki kancelaryjne	561·79
Adaptacje i uzupełnienie inwentarza . . .	1.292·40
Portorja	1.078·74
Telefon	181·25
Wydatki na światło	146·49
Wydatki na opał	280·85
Prenumerata czasopism i zakupno książek	901·43
Opłata do Kasy chorych i funduszu pens.	1.001·87
Zapomogi	641·50
Stemple do wpisów na listę adwokatów .	1.100·—
Koszta insercyjne	111·90
Oprawa książek	233·—
Wydatki na druki	819·—
Koszta Walnego Zgromadzenia	110·—
Urządzenie Sali dla adwokatów w Sądzie okr. karnym	165·76
Zwrócone nadpłaty	315·—
Pozostałość na 1926	10.549·27
Sa . . .	31.446·54

Fundusz grzywien dyscyplinarnych . . Zł. 150·—

Kraków, 1 czerwca 1926.

Sekretarz:
Dr. Gross

Prezydent:
Dr. Trammer

Komisja rewizyjna:

Dr. Landy

Dr. Fischer.

IV.

Preliminarz budżetu na rok 1926.

I. DOCHÓD.

		złotych
1.	Nadwyżka na rok 1926	10.549·27
2.	Wkładki od Kolegów	25.000·—
3.	Dodatek od kandydatów adwokackich	2.000·—
	razem	37.549·27

II. WYDATKI.

		złotych
1.	Płace funkcjonarjuszy Wydziału i Rady dyscyplinarnej	16.000·—
2.	Kasa chorych, ubezpieczenie	1.500·—
3.	Czynsz z dodatkami	1.500·—
4.	Adaptacje i inwentarz	2.000·—
5.	Wydatki kancelaryjne (druki, papier, inseraty etc.)	3.000·—
6.	Portorja	1.500·—
7.	Czasopisma, bibljoteka, oprawa książek	3.000·—
8.	Wsparcia członków stanu adwokackiego i datki na cele publiczne	3.000·—
9.	Przyczynienie się do kosztów Izby Adwokackiej we Lwowie na druki i delegacje w sprawie zwalczania przymusu notarjalnego	2.500·—
10.	Wydatki nadzwyczajne	3.549·27
	razem	37.549·27

Kraków, 1 czerwca 1926.

Sekretarz: *Dr. Gross.*

Prezydent: *Dr. Trammer.*

V.

Sprawozdanie Wydziału krakowskiej Izby adwokackiej

z czynności za rok 1925.

I. Sprawozdanie z czynności Wydziału.

Rok ubiegły odznacza się znacznym przyrostem adwokatów. Przyczyną napływu do adwokatury jest po części nowela do ordynacji adwokackiej — zezwalająca w sposób ułatwiony na przenoszenie się ze sędziostwa do adwokatury. Wydział, stojąc na stanowisku ustawowym, nie robił trudności przy wpisach tego rodzaju na listę adwokacką i tylko tam odmówił wpisu, gdzie poważne powody przeciwko wpisowi przemawiały. Wyrazem tego są cztery odwołania przeciwko odmowie wpisu, przedłożone Walnemu Zgromadzeniu do rozstrzygnięcia. Dalszym powodem przypływu adwokatury, jest zastój ekonomiczny ogólny i powrót do adwokatury tych jednostek, które, jak się zdawało, zamie-

rzały zrezygnować z pracy w zawodzie adwokackim.

Ostatnia okoliczność także w innym kierunku objawiała swe skutki. Mianowicie, spowodowała ubieganie się o poświadczenie praktyki, nie zawsze opierające się na rzeczywistej praktyce. W tym kierunku miał Wydział ciężką walkę do stoczenia, walkę, w której nie znalazł pomocy u ogółu Kolegów.

Konieczność zapobieżenia pozornej praktyce kandydatów adwokackich spowodowała, że Wydział w ostatnich czasach postanowił oprzeć kontrolę nad wykonywaniem praktyki adwokackiej na nowych wytycznych, jak to widoczne jest z dodatku do niniejszego sprawozdania.

* * *

I w roku ubiegłym musiano baczyć na to, by usunąć ograniczenia w zakresie działania, zastrzeżonym adwokaturze, oraz bronić adwokatury przed zakusami ograniczeń.

Adwokatura nasza odzyskawszy zapomocą ustawy z dnia 5 lutego 1924 r. poz. 406 Dz. U. R. P. zastępstwo przed Urzędem Patentowym, osiągnęła w ustawie z dnia 25 listopada 1925 poz. 897, wyłączne zastępstwo wobec Trybunału kompetencyjnego, nowo utworzonego. Następnie z okazji noweli do ustawy o Trybunale Administracyjnym z dnia 25 marca 1926 poz. 237 Dz. U. R. P. odzyskała adwokatura nasza przymus adwokacki przy skargach, wnoszonych do Trybunału Administracyjnego. Na losy ustawodawstwa w kierunku tu podanym baczył Wydział, zwracając uwagę na potrzebę zmian w przepisach ustawowych w odpowiedni sposób.

Usilnej pracy wymagało utrzymanie dotychczasowego zakresu działania adwokatury naszej w dziedzinie praktyki niespornej. Chodziło bowiem o to, że ze strony notarjatu starano się o zapewnienie notarjuszom wyłącznego prawa sporządzania dokumentów, odnoszących się do nieruchomości, a więc o wprowadzenie przymusu notarjalnego dla tego rodzaju dokumentów. Wprowadzenie przymusu notarjalnego w sprawach tu podanych naraziłoby adwokaturę w Małopolsce na uszczerbek moralny i na straty materjalne. Żądania notarjuszy znalazły posłuch w niektórych sferach poselskich tak, że z okazji prac sejmowych nad projektem ustawy o opłatach stemplowych zamieściła subkomisja skarbowa sejmowa postanowienie zgodne z żądaniem notarjuszy o przymusie notarjalnym dla dokumentów wymienionych. To wywołało potrzebę zwalczenia takiego postanowienia — potrzebę odczuwaną przez ogół adwokatów w Małopolsce. Walkę tą podjęły reprezentacje adwokatury w Małopolsce a w walce tej brał udział i Wydział. Wydział przez swego delegata interwenjował dwukrotnie u p. Ministra Sprawiedliwości, raz w Ministerstwie Skarbu, wysyłał memorjały do przewodniczącego Komisji skarbowej sejmowej, do referenta projektu ustawowego, do przewodniczącego Subkomisji skarbowej, do poszczególnych p. p. posłów, interweniował przez delegata u poszczególnych posłów, i t. p. W pracy tej odwołał się Wydział do ogółu Kolegów, który wiecami lokalnymi poparł żądania Wydziału. Praca wytężona, której ogrom pracy przypada w udziale Wydziałowi Izby adwokackiej we Lwowie, doprowadziła narazie do rezultatu dodatniego, gdyż wyeliminowano z projektu ustawy o opłatach stemplowych i postanowienia o przymusie notarjalnym, praca jednakże ta nie może uchodzić za ukończoną, wobec tego, że ustawa wspomniana nie jest jeszcze ostatecznie załatwioną w Sejmie.

* * *

Pismem z dnia 19 lutego 1926 r. do L. 901/25 odniósł się wydział do Ministerstwa Sprawiedliwości o podwyższenie ta-

ryfy ministerjalnej adwokackiej, gdyż taryfa obowiązująca z dnia 5 maja 1924 r. nie jest wystarczającą z uwagi na obniżenie się wartości waluty i na stosunki drożyźniane. Pismo to nie spotkało się z należytem zrozumieniem ze strony Ministerstwa Sprawiedliwości; Ministerstwo to oświadczyło, że nie widzi dostatecznych podstaw do zmiany w obecnej chwili taryfy wynagrodzenia adwokatów, przyczem usasadnia swe stanowisko w sposób następujący: „Stanowiące istotną podstawę wynagrodzenia adwokatów stawki procentowe, przewidziane w obowiązującej taryfie w małym stopniu ulegają wahaniu waluty, z drugiej zaś strony w myśl art. 2 rozp. Min. Spraw. z dnia 9 grudnia 1919 adwokaci mają możność zawierania ugody dobrowolnej z klientelą oraz domagania się wyższego wynagrodzenia, jeżeli usprawiedliwiają to wyjątkowe okoliczności lub szczególne zlecenia stron. Taryfa obejmuje czynności i prace mniej skomplikowane, przy czynnościach zawilszych sąd może na mocy §. 41 p. c. oraz art. 2 i 16 powołanego wyżej rozporządzenia przyznać wynagrodzenie wyższe, niż taryfowe, jeżeli szczególne okoliczności uzasadniają odstąpienie od taryfy“. Wspomniane pismo Ministerstwa Sprawiedliwości wydanem zostało w dniu 18 maja 1926 do L. 2029/26.

Z pisma tego widocznem jest, że akcja wszczęta przez Wydział w sprawie zmiany taryfy adwokackiej będzie musiała być nadal kontynuowaną.

* * *

Dekret o konieczności likwidowania kosztów przez adwokata od dawna już spotykał się z krytyką ze strony adwokatów, gdyż uważano dekret ten za ograniczenie adwokatów.

Z tego powodu Izba adwokatów we Lwowie zainicjonowała akcję, zmierzającą do całkowitego uchylenia tego dekretu. Wydział w piśmie z dnia 19 lutego 1926 r. L. 246 oświadczył się w zasadzie za zniesieniem wspomnianego wyżej dekretu nadwornego, o ileby się nie dał utrzymać w szczuplejszych granicach — to znaczy, o ileby nie zatrzymano likwidacji kosztów adwokata jako prawo przysługujące adwokatowi, bez przymusu likwidowania kosztów przed ich zaskarżeniem; ostatnie zastrzeżenie poczyniono z uwagi na to, że nie jednokrotnie adwokatowi wygodniej likwidować koszta w drodze postępowania niespornego, po którego ukończeniu t. j. po ustaleniu kosztów strona ustaloną kwotę płaci.

Jak wiadomo, Sejm oświadczył się za całkowitem uchyleniem dekretu nadwornego, wydając ustawę z dnia 27-go marca 1926 poz. 213 Dz. U. P.

* * *

Pismem z dnia 5-go stycznia 1926 r. L. 2228/25 odniosło się Ministerstwo Sprawiedliwości do Wydziału z wezwaniem, by Wydział się oświadczył na propozycję zniesienia senatów w sprawach o roszczenia majątkowe, należących do kompetencji sądów okręgowych, i wprowadzenia dla wszystkich tych spraw sędziów samoistnych jednostkowych, oraz na propozycję uchylenia przepisu, wedle którego w sprawach o najem dzierżawy stoi otworem zawsze droga do Sądu Najwyższego.

Pismem z dnia 8 stycznia 1926 r. L. 60 oświadczył się Wydział przeciwko zamierzonej reformie w jednym i drugim kierunku.

W piśmie swoim przytoczył Wydział, że zamierzona reforma składu personalnego w sądach okręgowych równałaby się niemal zniesieniu senatów i wprowadzeniu niemal wszędzie sędziów samoistnych. Byłoby to ze szkodą dla wymiaru sprawiedliwości, gdyż senaty nadają sądownictwu więcej powagi, i dają gwarancję le-

pszego wymiaru sprawiedliwości i dlatego je we większych sprawach zatrzymać należy. Wyjście ze sytuacji stworzonej przez potrzebę oszczędzania, mogłoby polegać na tem, iżby dotychczasową kwotę graniczną między kompetencją sędziego samoistnego a kompetencją senatu podniesiono ponad 2000 zł. Co się tyczy ograniczeń rewizji w sprawach ze stosunku najmu dzierżawy — to dzisiaj ta droga do Sądu Najwyższego, winna pozostać nadal otworem. Wobec anormalnych stosunków mieszkaniowych i trudnych stosunków dzierżawnych, sprawy z najmu i dzierżawy należą dzisiaj do spraw najdonioślejszej wagi, skutkiem czego dla osób, szukających ochrony w sądach w sprawach najmu i dzierżawy, byłoby krzywdzącem pozbawienie ich środka prawnego rewizji.

* * *

Na memorjał Związku urzędników sądowych (kancelaryjnych) apelacji krakowskiej, w którym urzędnicy kancelaryjni domagali się osobnego wynagrodzenia za czynności, które wykonują jako organy wykonawcze, Wydział w zasadzie oświadczył się przychylnie, popierając w zasadzie żądanie wspomnianych urzędników sądowych, nie zabierając jednak głosu co do szczegółów, jako na razie nieaktualnych.

* * *

I w ubiegłym roku Wydział poczynił starania, by urządzać odczyty z zakresu prawa. Odbył się też istotnie odczyt Kolegi Dra Adolfa Tillesa na temat: „Egzekucyjne ściąganie wierzytelności opiewających na waluty obce“. Drugi odczyt przygotowany przez prelegenta nie odbył się z powodu zasłabnięcia tegoż. Wydział brał udział w urządzaniu odczytów przez Towarzystwo Prawnicze w Krakowie, wszelako i te odczyty nie cieszyły się liczną frekwencją.

* * *

Także w roku ubiegłym ponowiono starania o skompletowanie i pomnożenie bibljoteki Izby. Prenumerowano wszystkie pisma prawnicze wymienione w sprawozdaniu za rok poprzedni i nabyto częścią w drodze darowizny, częścią w drodze kupna następujące broszury względnie książki:

Bąkowskiego: „Kronikę Krakowską“, Chybińskiego i Dzierżanowskiego: „Eksmisję w świetle orzeczeń Sądu Najwyzszego“, Cybichowskiego: „Encyklopedję prawa publicznego“, Hausnera: „Skorowidz ustawodawstwa polskiego“, Jaworskiego: „Naukę prawa administacyjnego I“, Langoda Jerzego: „Zarys sądownictwa administracyjnego“, Landaua Marjana; „Umowa przygotowawcza według Kod. cyw. austr., niemieckiego i Kod. Napoleona“, Zbiorowe we dzieło p. t. „Mowy sądowe“, Bittnera i Janczewskiego: „Reforma rolna“, Rocznik prawniczy wileński z 1925 r. Trammera: „W sprawie reformy prawa upadłościowego, Windakiewicza: „Normę jurysdykcyjną“, Windakiewicza: „Procedurę cywilną“, Wróblewskiego: „Polskie prawo wekslowe“ i Wróblewskiego: „Polskie prawo czekowe“.

* * *

W sprawie unifikacji ordynacji adwokackiej kontynuowała prace Komisja Kodyfikacyjna gdzie przygotowano projekt referenta. Nad projektem a raczej nad poszczególnymi zagadnieniami projektu rozpoczęto serję dyskusji, w której biorą udział oprócz referenta i koreferenta projektu ordynacji adwokackiej z Komisji Kodyfikacyjnej delegaci Izb adwokackich w Warszawie, Poznaniu, we Lwowie i w Krakowie. Prace te są w stoku i spodziewać się należy, że przyjdzie do uzgodnienia

stanowiska w poszczególnych kwestjach odmiennego po stronie poszczególnych izb.

* * *

Wyżej przedstawiono tylko ważniejsze czynności Wydziału w roku ubiegłym, przekraczające znaczenie spraw bieżących.

Główną pracę zadały Wydziałowi sprawy bieżące, z których wykaz niżej jest podany.

Do spraw bieżących Wydziału należało także administrowanie Kasy Samopomocy Adwokatów i aplikantów adwokackich Krakowskiej Izby Adwokackiej. Kasa ta, której powstanie powitane zostało z wielkim zapałem po stronie Kolegów, nie doznała w praktyce takiego poparcia ze strony Kolegów, na jakie zasługuje. Z żalem zaznaczyć należy, że pomimo licznych upomnień wielu Kolegów uchylało się od obowiązku płacenia wkładek, które stanowią niewielką ofiarę koleżeńską. Sprawozdanie kasowe z działalności Kasy zapomogowej zamieszcza się niżej.

Kraków, dnia 1 czerwca 1926 r.

Prezydent
Dr. Jerzy Trammer.

II. Sprawozdanie z czynności Rady dyscyplinarnej za rok 1925.

Z roku 1924 i poprzednich pozostało niezałatwionych spraw 58, które przeszły na rok 1925, i wraz z sprawami, które wpłynęły w r. 1925, złożyły się na ogólną liczbę bieżących spraw łącznie 125.

Po koniec r. 1925 było załatwionych spraw 33, a mianowicie: z r. 1920 — dwie, z r. 1921 — jedna, z r. 1922 — dwie, z r. 1923 — osiem, z r. 1924 — czternaście, zaś z r. 1925 — sześć.

Co do sposobu załatwienia 33 spraw przeciw 33 obwinionym nastąpiło załatwienie:

1) przez umorzenie z powodu śmierci w 1 wypadku,
2) przez odłożenie z powodu braku wpisu na listę w 3 wypadkach,
3) przez zaniechanie w 15 wypadkach,
4) orzeczeniem uwalniającem w 4 wypadkach,
5) orzeczeniem zasądzającem:
   a) na naganę w 4 wypadkach,
   b) na grzywnę w 6 wypadkach.

Rada dyscyplinarna odbyła w r. 1925 posiedzeń zwyczajnych i rozpraw 21.

Kraków, dnia 1 czerwca 1926.

Sekretarz Rady dysc.:
Dr. Krygowski.

Prezes Rady dysc.:
w. z. Dr. Ader.

VI.

Kasa samopomocy adwokatów i aplikantów adwokackich Krakowskiej Izby adwokackiej.

Stan funduszów za czas od 1 czerwca 1925 do 1 czerwca 1926 r.

I. WPŁYWY.	zł.	zł.
Stan kasy w dniu 1 czerwca 1925		3.056·—
Z powodu wypadku śmierci przed 1/6 1925 wpłacono dodatkowo	12·—	
Wpisowe 9 członków po 5 zł w czasie od 1/6 1925 do 27/6 1925	45·—	
Wpisowe 23 członków po 10 zł (na mocy uchwały z 27/6 1925)	230·—	
Wkładki wpłacone z powodu pięciu wypadków śmierci	16.418·—	
Uiszczono na poczet przyszłych wkładek	73·—	
Dopisane odsetki	284·—	
Zwrot wydatków na portorja	192·—	17.254·—
		20.310·—
II. ROZCHODY:		
Wypłacono z powodu 6 wypadków śmierci (ostatni wypadek d. 7/5 1926)		6.000·—
Stan kasy		14.310·—

Z funduszów tych umieszczona jest kwota zł. 3.000 — na książeczce wkładkowej Banku Gospodarstwa krajowego Nr. 35067, reszta na koncie P. K. O. Nr. 404 621.

ZESTAWIENIE KASOWE

od dnia założenia t. j od dnia 1 lipca 1924 do dnia 1 czerwca 1926 r.

476 członków uiściło wpisowe po 5 zł.	23 członków uiściło wpisowe po 10 zł.	456 członków uiściło wkładki po 2 zł. z powodu 1-go wypadku śmierci	362 członków uiściło wkładki po 10 zł. z powodu 2-go wypadku śmierci	360 członków uiściło wkładki po 10 zł z powodu 3-go wypadku śmierci	349 członków uiściło wkładki po 10 zł. z powodu 4-go wypadku śmierci	316 członków uiściło wkładki po 10 zł. z powodu 5-go wypadku śmierci	260 członków uiściło wkładki po 10 zł. z powodu 6-go wypadku śmierci	Uiszczono na poczet dalszych wkładek	Datki dobrowolne	Dopisane odsetki	Zwrot wydatków na portorja	Ogólna suma wpływów	Wypłacono z powodu siedmiu wypadków śmierci	Stan kasy dnia 1 czerwca 1926.
2.380	230	912	3.620	3.600	3 493	3.160	2.600	73	369	284	192	20.910	6.600	14.310

Dr. Landy
skarbnik.

Wielmożni Panowie Koledzy!

Jak z zestawienia kasowego wynika, liczba uczestników Kasy, poczuwających się do obowiązku punktualnego wpłacania wkładek, przy każdym wypadku śmierci się zmniejsza. Ze zgłoszonych do Kasy ogólnej liczby uczestników 499, pozostało właściwie tylko 260, którzy uiścili wkładkę na skutek ostatnio do nich wystosowanego wezwania. Reszta członków wezwania Kasy bądź w zupełności ignoruje, bądź też uiszcza wkładki ze znacznem opóźnieniem. Opierając się na tem smutnem doświadczeniu, Kasa nie jest w możności ustalenia z góry wyższych świadczeń na rzecz pozostałej rodziny w wypadku śmierci. Zachodzi zawsze obawa, że Wydział w wypadku nieszczęśliwego zbiegu kilku wypadków śmierci, może się znaleść w tej sytuacji, że fundusze Kasy będą w zupełności wyczerpane, gdyż Koledzy mimo wezwań i upomnień, do wypełnienia przyjętych na siebie obowiązków się nie poczuwają. – Przedewszystkiem uderza już ten znamienny fakt, że na 700 przeszło członków naszej Izby, zaledwie 499 wpisało się w poczet uczestników Kasy. Wszelako daleko smutniejszem jest, że z tych już zgłoszonych uczestników, tak znaczna ilość ubywa przy każdym wypadku śmierci. — Tymczasem fakt, że prawie w każdym z tych wypadków, jak dotychczas pomoc dla pozostałej rodziny była niezbędną, powinienby chyba wręcz przeciwny skutek wywrzeć, choćby w imię dobrze pojętego własnego interesu.

A stwierdzić się musi, że założenie Kasy było wobec notorycznie opłakanych stosunków, w jakim członkowie naszego stanu się znajdują — koniecznością. Zdarzało się, że Kasa zmuszona była wypłacić należne sumy już w dniu śmierci Kolegi, by umożliwić opędzenie kosztów pogrzebu! — Nader przykrą byłaby nasza sytuacja, gdybyśmy w wypadkach śmierci Kolegi i krytycznego położenia pozostałej po nim rodziny, nie byli w możności przyjścia jej z konieczną pomocą. Świadomość zaś, że pomoc ta nie jest darowizną lub łaską lecz prawem pozostałej rodziny do tej kwoty, powinna wszak skłonić Kolegów do jak najliczniejszego przystąpienia do Kasy i popierania jej celów i dążności.

Wiemy dobrze, że stosunki zarobkowe panujące obecnie w naszym zawodzie są ciężkie, nie mniej jednak obowiązki ciążące na nas, jako na członkach korporacji o wysokim poziomie kulturalnym, winny być przez nas bez szemrania wypełnione. A obowiązkiem naszym jest staranie się o to, by rodziny zmarłych naszych Kolegów nie cierpiały nędzy!

Dr. Bogdani. *Dr. Landy.*

VII.

Komunikaty.

Wydział Izby Adwokackiej w Krakowie uchwałą z dnia 11 czerwca 1826 r. postanowił:

I. Kandydaci adwokaccy wpisani w okręgu tut. Izby obowiązani są począwszy od 1 września 1926, prowadzić dokładny dziennik wykonywanych przez siebie czynności t. j. wpisywać codziennie odbyte roz-

prawy, interwencje i inne czynności poza biurem oraz wszelkie pisma w biurze sporządzone.

II. Wpisy powyższe mają podawać datę, nazwiska stron, przedmiot, rodzaj czynności i sygnaturę aktu.

III. Stronice dziennika mają być numerowane numeratorem, a na pierwszej stronie ma być podane imię i nazwisko kandydata.

IV. Dziennik ma być z końcem każdego tygodnia podpisany przez adwokata pod pieczątką.

V. Dziennik ma być przedłożony Wydziałowi przy każdem wystąpieniu kandata z kancelarji, oraz załączony do prośby o zatwierdzenie praktyki.

VI. Kandydaci adwokaccy z poza Krakowa winni świadectwa odbytej praktyki przedkładać wprost Wydziałowi Izby do zatwierdzenia przed zaopatrzeniem ich w opinję Delegacji, a opinji tej udzieli Delegacja Izby tylko na wezwanie Wydziału Izby.

* * *

Podanie o wpis na listę kandydatów adwokackich, względnie o uwidocznienie dalszych wstąpień i wystąpień — powinien podpisać tak adwokat jak i kandydat adwokacki. — Rozpoczęcie praktyki adwokackiej liczy się kandydatowi od dnia nadejścia podania do Wydziału (§ 30 ord. adwok.).

Zgłoszenie wystąpienia kand. adwok. z praktyki winno być wniesione bezzwłocznie po wystąpieniu z oznaczeniem dnia wystąpienia.

* * *

Podanie o udzielenie kand. adwok. prawa substytucji przed Trybunałem, powinień wnieść adwokat z uzasadnieniem swego żądania — np. chorobą, wyjazdem, nawałem czynności itp.

* * *

Zażalenia do Wydziału Izby lub do Rady dyscyplinarnej oraz wyjaśnienia adwokatów na zażalenia winny być wniesione zawsze w 2-ch egzemplarzach pisma.

* * *

W zgłoszeniu zamiaru przesiedlenia się adwokata do innej miejscowości tutejszego okręgu należy wymienić osobę substytuta z grona adwokatów urzędujących w miejscu dotychczasowej siedziby. Jeżeli adwokat zamierza przesiedlić się z innego okręgu do tutejszej Izby, lub z tutejszej Izby do innego okręgu — to należy podanie ze zgłoszeniem zamiaru przesiedlenia się wnieść równocześnie do Wydziału obu Izb.

* * *

Sekretarjat Generalny Stałej Delegacji Zrzeszeń i Instytucyj Prawniczych R. P. przesłał nam następujący komunikat z prośbą o rozpowszechnienie:

Komunikat Nr. 12.
Stałej Delegacji Zrzeszeń i Instytucyj Prawniczych R. P.

W dniu 20 maja 1926, o godzinie 7 wieczorem, odbyło się w lokalu Biura Stałej Delegacji Zrzeszeń i Instytucyj Prawniczych R. P. (Warszawa, Mokotowska 14), posiedzenie nadzwyczajne Stałej Delegacji, zwołane w celu powitania p. Ministra Sprawiedliwości, wysłuchania jego oświadczenia i powzięcia uchwały w związku z tem oświadczeniem.

Na posiedzenie, oprócz pp. członków Wydziału Wykonawczego i delegatów miejscowych Stałej Delegacji, przybyli pp. Minister Sprawiedliwości, prof. W. Makowski i Podsekretarz Stanu w temże Ministerstwie, Wł. J. Sieniecki.

Posiedzenie, w zastępstwie Przewodniczącego Wydziału Wykonawczego, Dr. J. Morawskiego, któremu zajęcia, chwilowo uniemożliwiły przybycie, zagaił Przewodniczący Komisji III Stałej Delegacji, Prezes Naczelnej Rady Adwokackiej H. Konic.

Witając p. Ministra Sprawiedliwości, p. Prezes Konic zaznaczył, że po pełnych tragizmu i grozy wypadkach dni ostatnich zachodzi obawa, że społeczeństwo utraci wiarę w potęgę prawa oraz wielkiej idei praworządności. To też, w dzisiejszych ciężkich okolicznościach najpierwszem może zadaniem Ministra Sprawiedliwości będzie zapewnienie obu powyższym czynnikom należnego stanowiska, bo zresztą bez praw i bez praworządności państwo nowoczesne nie tylko rozwijać się, ale nawet istnieć nie może. Wierzymy głęboko, że obecny Kierownik wydziału sprawiedliwości potrafi sprostać tej wielkiej, czekającej go pracy.

W odpowiedzi na powitanie Przewodniczącego, p. Minister Sprawiedliwości wygłosił przemówienie, które w streszczeniu brzmi, jak następuje:

W gronie reprezentującem świat prawniczy nie trzeba mówić o znaczeniu, jakie ma prawo w życiu społecznem i państwowem. Po różnostronnych poszukiwaniach nauka prawa, czy to drogą filozoficznych rozważań, czy drogą socjologicznych wywodów, dochodzi do wniosku, że prawo i sprawiedliwość są wyrazem formalnym sumienia społecznego.

Są one także jedyną właściwą organizacyjną formą, zabezpieczającą normalne zadośćuczynienie poczucia słuszności społecznej, gwarancją ładu, rozkwitu i udoskonalenia życia zbiorowego.

Zdaniem prawnictwa w jego powszechności, a zarazem każdego prawnika na jakimkolwiek stanowisku społecznem, jest krzewienie tych praw i rzeczywiste ich praktykowanie.

Nie formalistyką czczej frazeologji prawniczej, ale harmonją żywą pomiędzy prawem i sumieniem społecznem utwierdza się ład prawny i podstawy moralne życia publicznego.

Rola twórczej pracy prawniczej w życiu narodów jest olbrzymia — w Polsce w obecnych warunkach jest ona szczególnie wielka, niestety dotąd nie dość zrozumiana i nie dość wykonywana.

Chciałbym, aby całe prawnictwo polskie podniosło się na duchu, wzmogło swój obywatelski wysiłek, wytężyło swoje bogate zasoby intelektualne i moralne dla dobra narodu, dla rozkwitu Rzeczypospolitej, dla triumfu żywego prawa, opartego na odrodzeniu moralnem społeczeństwa.

Po wygłoszeniu przemówienia p. Minister Sprawiedliwości pożegnał zebranych.

Sekretarz Generalny Stałej Delegacji, prof. E. Stan. Rappaport, w imieniu Prezydjum Delegacji, a w związku z oświadczeniem p. Ministra Sprawiedliwości, zgłosił projekt uchwały Stałej Delegacji, którą zebrani przyjęli.

Uchwała powyższa brzmi, jak następuje:

Stała Delelegacja Zrzeszeń i Instytucyj Prawniczych R. P. z uczuciem dużej ulgi przyjmuje do wiadomości oświadczenie p. Ministra Sprawiedliwości, jak i Jego uprzednie deklaracje w pismach okólnych do Sędziów i prokuratorów. Dowodzą one, że Minister Sprawiedliwości odzyskuje obecnie w gabinecie należne Mu miejsce stróża prawa i praworządności, że przestaje być tylko szefem jednego ze specjalnych działów administracji państwowej, na które to podrzędne, a szkodliwe dla zdrowego rozwoju państwowości polskiej stanowisko spychano stopniowo urząd Ministra Sprawiedliwości w gabinetach poprzednich.

Deklaracje rzeczone dowodzą również, że Minister Sprawiedliwości, ten z istoty rzeczy Strażnik poszanowania prawa i zdrowia moralnego w stosunkach prawnych Rzeczypospolitej, największy kładzie nacisk na odrodzenie moralne ogółu i zaniechanie pogłębienia waśni partyjnych kosztem dobra całości, dobra Państwa. Słusznie wymaga on od przedstawicieli magistratury sądowej, palestry i nauki prawa, aby i nadal dawali przykład powagi i spokoju, poszanowania prawa i poczucia zbiorowego interesu państwowego.

Solidaryzując się w imieniu ogółu prawnictwa polskiego z poglądami p. Ministra Sprawiedliwości na konieczność jaknajprędszego powrotu do równowagi wszystkich czynników bieżącego życia publicznego w Polsce i jaknajintensywniejszej pracy nad jego odrodzeniem moralnem — Wydział Wykonawczy Stałej Delegacji wraz z miejscowymi delegatami, wzywa Zrzeszenie i Instytucje w niej reprezentowane do szerzenia tych haseł w swych ośrodkach.

Warszawa, dnia 20 maja 1926.

W imieniu Wydziału Wykonawczego Stałej Delegacji Zrzeszeń i Instytucji Prawn.:

Prezydjum:

Dr. J. Morawski mp.
Dr. E. Stan. Rappaport mp.
K. Głębocki mp.

* * *

Od Pana Prezesa Sądu Apelacyjnego w Krakowie — otrzymaliśmy pod dniem 20 listopada 1925 r. następujące pismo:

Sąd Najwyższy załatwiając rewizje, zauważył ponownie, że w sprawach procesowych cywilnych wnoszone bywają przez

adwokatów liczne pisma przygotowawcze ustawie przeciwne, że sądy orzekające w sprawach procesowych cywilnych nie wdrażając postępowania przygotowawczego z §. 245 pr. cyw. przyjmują bez zastrzeżeń owe pisma przygotowawcze od pełnomocników stron w każdem stadjum postępowania, skutkiem czego ustne postępowanie przed sądem przemienia się na postępowanie pisemne ze szkodą dla stron i spraw procesowych.

To niewłaściwe i ustawie przeciwne postępowanie, wytknął Sąd Najwyższy w ostatnich czasach kilkakrotnie.

Z tego powodu widzę się spowodowanym zwrócić uwagę sądów sprawujących jurysdykcję w sprawach procesowych cywilnych na przepis §. 258 ust. 3 i 4 pc. w brzmieniu noweli z dnia 9 3 1920 poz. 144 Nr. 25 Dz. ust. na rozporządzenie byłego austrjackiego Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 20/8 1911 Nr. 42 Dz. rozp oraz plenarne orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 27/3 1917 Prez. 668/16 wydane do § 258 pr. cyw.

Proszę Panów Prezesów Sądów okręgowych, by przeciw nadużyciom tego rodzaju z całą energją występowali, a równocześnie zwracam się z prośbą do PP. Przewodniczących senatów sądu apelacyjnego, by ze swej strony zwracali uwagę na ten nieprawidłowy i z ustawą sprzeczny sposób postępowania.

Izbie adwokackiej w Krakowie udzielam do wiadomości. — Prezes Sądu Apelacyjnego: *Wolter mp.*

VIII.

Liczba adwokatów i kandydatów adwokackich.

I. Z końcem roku 1924 było adwokatów wpisanych w Izbie Krakowskiej . . .		670
1. przybyło w roku 1925:		
a) w Krakowie	20	
b) w siedzibie Sądów okręgowych	8	
c) w siedzibie Sądów powiatowych	24	52
Ogólna liczba		722
2. ubyło w roku 1925:		
a) z powodu przesiedlenia się do okręgu innej Izby . .	3	
b) z powodu rezygnacji	3	
c) z powodu śmierci	10	16
Stan z końcem roku 1925		706
II. Z końcem roku 1924 było kandydatów adwokackich wpisanych w Izbie Krakowskiej		216
przybyło w roku 1925 . , ...		58
Ogólna liczba . . .		274
ubyło w roku 1925		61
Stan z końcem roku 1925		213

IX.

Dziennik podawczy.

Od 1 stycznia do 31 grudnia 1925 wniesiono do Wydziału Izby pism 3081.

Czcionkami Krakowskiej Drukarni Nakładowej w Krakowie, Kopernika L. 8.